

În rugăciune să cereți doar mântuirea sufletului vostru. Nu a zis Domnul: Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate celelalte se vor adăuga vouă? Ușor, în cel mai ușor mod, Hristos poate să ne dea ceea ce dorim. Este suficient să zicem: Doamne Iisuse Hristoase, miluiește-mă. Dumnezeu nu are nevoie să fie informat despre diferitele noastre nevoi. El le cunoaște în mod incomparabil mai bine decât noi și ne dă dragostea

Sa. Problema este să răspundem noi acestei iubiri prin rugăciune și prin ținerea poruncilor Sale. Să cerem să se facă voia lui Dumnezeu; acest lucru este cel mai convenabil, cel mai sigur pentru noi și pentru cei pentru care ne rugăm.

Sursa: **Sfântul Cuvios Porfirie Kavsokalivitul (Monahul Patapios Kavsokalivitul)**, *Sfântul Cuvios Porfirie Kavsokalivitul – Sfințenia în secolul al XXI-lea*, Editura Doxologia, 2015, Iași

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 17 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfânta Treime</i>
Sâmbătă 22 iunie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 23 iunie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Evrei 11, 33-40; 12, 1-2; Ev. Matei 10, 32-33; 37-38 și 19, 27-30 (Urmarea lui Hristos); glas 8 → Duminica întâi după Rusalii (<i>a Tuturor Sfinților</i>) → Sfânta Muceniță Agripina → Sfântul Sfințit Mucenic Aristocle preotul
	18:00	Vecernia și Litia → <i>Nașterea Sfântului Proroc Ioan Botezătorul</i>

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului vă puteți abona pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

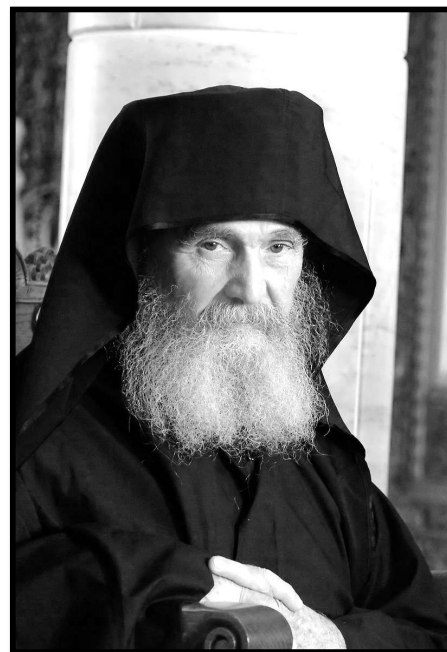
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Este cu neputință să ne mântuim fără cercetarea Sfințelor Scripturi.”

Sfântul Ioan Gură de Aur

Nr. 300 / 16 iunie 2019

ARHIMANDRIT EFREM FILOTHEITUL

SINGURUL UCENIC ÎN VIAȚĂ AL LUI
GHERON IOSIF ISIHASTUL (+ 1959)

CTITOR A 17 MĂNĂSTIRI ORTODOXE
ÎN AMERICA DE NORD

ASCULTAREA

„DUPĂ LUPTĂ DUMNEZEU DĂ
HARUL SĂU ÎN CHIP SIMȚIT”

Vă voi spune acum ceva al meu personal, din viața mea de începător trăită lângă Stareț: Eram în pustie și era praznicul Sfântului Duh. Părintele Atanasie ne adusese posmagi, roșii, struguri și altele. Starețul ne spune: „Luați-vă traistele și coborâți jos, ca să cărați lucrurile ce le-a adus Atanasie, căci le vor mânca șoarecii.” – „Să fie binecuvântat!” Am coborât jos la mare să încărcăm lucrurile care erau foarte grele. Am încărcat traista și am început urcușul. Sudoarea curgea ca un râu, iar picioarele mele erau ca și tăiate. Osteneală și durere... A început satana să îmi picure otravă în inimă. Îmi spunea gândul: „Uite, te trimite Starețul să cari! În vreme ce el nu cară te-a pus să cari pe tine care ești bolnav; nu trebuia să te trimită pe tine jos, la mare. Dar

într-o astfel de zi în care toți părinții din mănăstiri se liniștesc, stau în chiliile lor, se roagă cu metanierul și citesc, noi să mergem să cărăm?! Noi nu știm nici de duminică, nici de sărbătoare! Stareț e ăsta?!". Frații mei erau mai mari, mai puternici; nu îi deranja. Eu însă eram de 19 ani, începător și de aceea mă chinuia precum voia. Urcând cu greutatea în spate, gândurile diavolești făceau greutatea și mai mare. Aveam în spate 40 de ocale, iar gândurile făceau greutatea de 400 de ocale. Dar cu luminarea și cu învățătura Starețului, am înfruntat ispita și spuneam împotriva: „Greșești în socotelile tale. Hristos a ridicat Crucea pe umerii Săi și Îl ocărau, Îl batjocoreau, Îl țintuiau cu piroane și L-au răstignit, dar El nu a cârtit către Părintele Ceresc, ci doar a spus: „Părintele Meu, de este cu puțință, treacă de la Mine paharul acesta! Însă nu precum voiesc Eu, ci precum Tu voiești". De vreme ce voia Starețului este aceasta, să se facă voia Starețului. Eu cel puțin voi putea să schimb flaneaua, voi purta o flaneuă curată, voi merge să mănânc și să dorm pe patul meu. Hristos nu „doarme” pe Cruce, iar eu îndrăznesc să vorbesc! Fac osteneală și ascultare. Supus până la moarte. Nu mă interesează nici ziua, nici munca. Mă interesează

doar ascultarea. Strămtă și întristătoare cale. Voia mea am lăsat-o în lume. Astăzi, ispititorule, m-ai omorât, dar am eu grijă de tine! Te voi aranja, de îndată ce voi ajunge sus. Le voi spune pe toate Starețului".

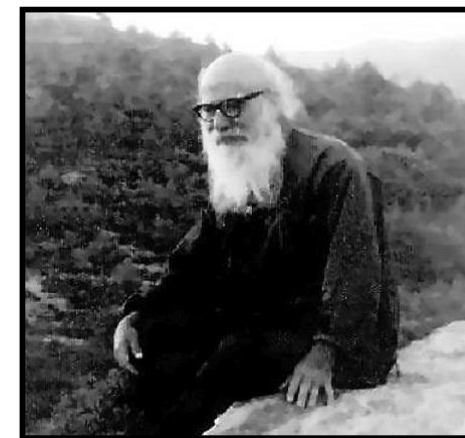
Am ajuns istoviți sus. Însă nu am apucat să-l văd pe Stareț fiindcă se liniștea și nu puteam să-l deranjez. Am mâncat pâine și urma să ne odihnim pentru priveghere. În sinea mea am spus: „Am să-ți dau un avans...". Iau pe ascuns pietre ascutite, le pun pe podea, pun și o haină pe deasupra ca să nu se vadă, și mă întind cu dulama ce o purtam, deoarece era vară. Mă durea, eram strămtorat și spuneam: „Acum să dormi aici ca să te înveți minte! Hristos a suferit pe Cruce și tu vrei saltea? Acum vrei – nu vrei, te vei chinui pentru aceste gânduri". Privind apoi la Cel Răstignit am văzut pe șarpele ce venise să mă muște și să mă facă să-l judec pe Stareț, să-l smeresc, să-l înjosesc în sinea mea și să-i grăiesc împotriva. De îndată ce am privit la Cel Răstignit am ucis șarpele cu Harul Său și cu rugăciunea îngerului păzitor și a Starețului. Și astfel am adormit.

Firește, chilioara mea era o peșteră mică în care nu puteai să stai în picioare. Aveam un pat de lemn și în față era noroi. Când m-

am trezit la vremea mea pentru priveghere aveam multă bucurie în suflet. Dumnezeu a văzut intenția mea – desigur, lucrul era de începător – și mi-a arătat ceva care era mai presus de puterile mele. Am văzut că eram într-un câmp; la dreapta mea era părintele Iosif, iar la stânga părintele Arsenie. Ne-a spus: „Va trece Marele Constantin. Să cădeți înaintea lui ca să vă închinați". Și într-adevăr, am căzut îndată la pământ. Când m-am ridicat să-l privesc, să-i sărut mâna în loc de Marele Constantin am văzut pe Hristos ca un mic copil. El s-a plecat și m-a sărutat. Bucuria ce am simțit-o nu se poate descrie. Am alergat îndată la Stareț și i-am spus cele întâmplate: ce mi-a spus diavolul, ce i-am spus, pedepsirea mea și ce am văzut. Iar Starețul mi-a spus: „După luptă Dumnezeu dă Harul Său în chip simțit, ca să te încredințeze că a primit nevoința ta. Astfel mângâie pe robii Săi. Dar altădată să nu mai faci astfel de lucruri."

Sursa: marturieathonita.ro

Arhimandritul Efreim Filotheitul, Arta mântuirii, Editura Evanghelismos

SFÂNTUL PORFIRIE KAVSOKALIVITUL

1906 - 1991

SĂ NE UMPLEM DE HAR

„VALURILE DRAGOSTEI VOASTRE PORNESC ȘI ÎL INFLUENȚEAZĂ PE CEL PENTRU CARE VĂ RUGAȚI ȘI ÎL CONDUC SPRE BINE”

Rugăciunea pentru alții făcută cu dragoste profundă este dezinteresată și are un mare folos duhovnicesc. Îl umple de har pe rugător, dar îl umple de har și pe cel pentru care se roagă, aducându-i harul lui Dumnezeu. Când aveți dragoste puternică și această dragoste vă mișcă la rugăciune, atunci valurile dragostei voastre pornesc și îl influențează pe cel pentru care vă rugați și îl conduc spre bine. Văzându-vă strădania, Dumnezeu vă dă și vouă harul Său bogat, și celui pentru care vă rugați.